

صحت سنجی کد DRAGON در حل معادله‌ی ترابرد نوترون

محسن اکبرزاده^{۱*}، کمال حداد^۲، احمد پیروزمند^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، بخش مهندسی هسته‌ای، دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه شیراز

^۲ استاد، بخش مهندسی هسته‌ای، دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه شیراز

^۳ استاد یار بخش مهندسی هسته‌ای، دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه شیراز

چکیده

کد محاسباتی DRAGON، یک کد شبکه^۱ می‌باشد که به قادر حل معادله‌ی ترابرد نوترون چندگروهی در هندسه‌های دکارتی و شش وجهی، در یک، دو یا سه بعد می‌باشد. این کد برای انجام محاسبات خود از کتابخانه‌های سطح مقطع‌های میکروسکوپی که توسط IAEA تهیه شده استفاده می‌کند. از طرفی این قابلیت نیز در این کد وجود دارد که سطح مقطع‌های میکروسکوپی به صورت دستی، در داخل فایل ورودی نوشته شوند. در این مطالعه به منظور صحت سنجی کد DRAGON در حل معادله‌ی ترابرد نوترون چند گروهی نتایج حاصل از شبیه سازی DRAGON را با نتایج ارائه شده بوسیله‌ی اینانس^۲ [۱] و پیروزمند [۲] مقایسه نموده‌ایم. در شبیه سازی کد DRAGON هارمونیک‌های کروی^۳ برای بسط زاویه، روش المان محدود برای بسط فضا، هندسه‌ی دکارتی دوبعدی و استفاده از ماژول BIVACT [۳] به منظور حل معادله‌ی ترابرد نوترون یک گروهی در هندسه‌ی مورد استفاده شده است.

کلمات کلیدی

معادله‌ی ترابرد نوترون، تقریب PN، روش المان محدود، کد DRAGON

نکات برجسته پژوهش

- حل معادله‌ی ترابرد نوترون با استفاده از المان محدود و بسط تابع لژاندر
- استفاده از یک کد قطعی به منظور حل معادله‌ی ترابرد نوترون
- صحت سنجی کد محاسباتی ترابرد نوترونی با استفاده از نتایج کدهای محاسباتی متناظر

* Corresponding author: msnakbarzadeh@yahoo.com

^۱ Lattice code

^۲ F.INANC

^۳ Spherical Harmonics

۱- مقدمه

در این تحقیق، به حل معادله‌ی ترابرد نوترون یک گروهی در یک هندسه‌ی دکارتی دوبعدی بوسیله‌ی کد DRAGON می پردازیم. از آنجایی که این معادله علاوه بر تابعیت زمانی و مکانی، تابع انرژی و زاویه‌ی نوترون نیز می باشد، حل آن با استفاده از روش های تحلیلی دقیق امکان پذیر نمی باشد و فقط در صورت اعمال تقریب‌های موجود (مانند تقریب یک گروهی) و سایر ساده‌سازی‌ها، می‌توان آن را با روش‌های تحلیلی حل نمود. به همین دلیل برای کار برد های عملی این معادله، از روش‌های عددی استفاده می شود.

در این مطالعه، از معادلات PN در یک هندسه‌ی دوبعدی، برای بسط زاویه‌ای شار نوترون و از روش المان محدود برای گسسته‌سازی فضایی، به منظور حل معادله‌ی ترابرد استفاده شده است. در کد DRAGON، ماژولی موسوم به BIVACT از این روش ها استفاده می‌نماید. در ادامه، به حل مسایل ناستلسون^۱ و فلچر^۲ [۲] بوسیله‌ی این کد می پردازیم و شار نوترون بدست آمده در نقاط مورد نظر را با شار نوترون حاصل از کد نوشته شده بوسیله‌ی اینانس و روش شبکه های عصبی ارائه شده بوسیله‌ی پیروزمند راستی آزمایی می نماییم. از روش المان محدود خطی به منظور گسسته سازی فضایی و تقریب‌های P_۱ و P_۳ به منظور بسط زاویه‌ای شار استفاده شده است. تقریب P موسوم به تقریب دیفیوژن بوده و از آن به منظور تبدیل معادله‌ی ترابرد به معادله‌ی دیفیوژن استفاده می‌گردد. همچنین برای مسئله‌ی ناستلسون از ماژولی دیگر موسوم به SN_T [۱] که از روش گسسته‌سازی SN به منظور گسسته سازی فضایی و زاویه‌ای معادله استفاده می‌کند، به منظور حل معادله استفاده شده است. در اینجا از تقریب S_۲ استفاده شده است. بخاطر محدودیت‌های موجود در این کد، برای مسئله‌ی فلچر نمی‌توان از ماژول SN_T استفاده نمود.

همان طور که نتایج نشان می‌دهد شارهای بدست آمده با استفاده از ماژول‌های BIVACT و SN_T به نتایج بدست آمده بوسیله‌ی اینانس و پیروزمند مطابقت خوبی دارد.

۲- تئوری [۴]

معادله ترابرد نوترون که اساس معادله دیفیوژن می باشد برای حل توزیع زمانی، فضایی، انرژی و زاویه ای شار نوترون استفاده می شود. اگر یک حجم مشخص d^3r در فضا در نظر بگیریم، تعداد نوترون‌ها را می توان در این حجم مشخص به صورت زیر تعریف کرد:

$$n(r, E, \hat{\Omega}, t) d^3r dE d\hat{\Omega} \quad (1)$$

که n تعداد نوترون در حجم d^3r حول r ، در بازه انرژی dE ، در بازه زاویه‌ی $d\hat{\Omega}$ حول $\hat{\Omega}$ و در بازه‌ی زمانی dt حول t می باشد. برای تعیین نرخ تغییرات نوترون در یک حجم مشخص V ، از معادلات بقای نوترون به صورت زیر استفاده می شود:

$$\frac{\partial}{\partial t} \left[\int_V n(r, E, \hat{\Omega}, t) d^3r \right] dE d\hat{\Omega} = \text{gain in } V - \text{loss in } V \quad (2)$$

پس از تعریف جملات مربوط به gain و loss و جایگذاری آنها، به معادله‌ی ترابرد نوترون می‌رسیم:

^۱ nastelson
^۲ fletcher

$$\frac{1}{v} \frac{\partial \varphi(r, E, \hat{\Omega}, t)}{\partial t} + \hat{\Omega} \cdot \nabla \varphi(r, E, \hat{\Omega}, t) + \Sigma_t(r, E) \varphi(r, E, \hat{\Omega}, t) \quad (3)$$

$$= \int_{4\pi} d\hat{\Omega}' \int_0^\infty dE' \Sigma_s(E' \rightarrow E, \hat{\Omega}' \rightarrow \hat{\Omega}) \varphi(r, E', \hat{\Omega}', t) + S(r, E, \hat{\Omega}, t)$$

در این معادله v بردار سرعت نوترون، $\hat{\Omega}$ بردار یک‌ه‌ی نشان دهنده‌ی جهت حرکت، $\Sigma_t(r, E)$ سطح مقطع ماکروسکوپییک کل (cm^{-1})، $\Sigma_s(E' \rightarrow E, \hat{\Omega}' \rightarrow \hat{\Omega})$ سطح مقطع پراکندگی (cm^{-1}) ماکروسکوپییک و $S(r, E, \hat{\Omega}, t)$ مربوط به چشمه‌ی نوترونی می باشد.

به منظور ساده‌سازی این معادله می توان از تقریب‌های یک‌گروهی، یک بعدی و تقریب‌های معادله‌ی لژاندر استفاده نمود. تقریب یک گروهی منجر به حذف متغیر انرژی می‌شود. به منظور حذف تابعیت زاویه‌ای از روش P_N استفاده می‌شود که در این روش شار با استفاده از چندجمله‌ای‌های P_N بسط داده می‌شود:

$$\varphi(r, E, \hat{\Omega}, t) = \sum_{N=0}^{\infty} \frac{2N+1}{4\pi} \varphi(r, E, t) P_N(\hat{\Omega}) \quad (4)$$

با در نظر گرفتن تقریب یک‌گروهی، داریم:

$$\varphi(r, \hat{\Omega}, t) = \sum_{N=0}^{\infty} \frac{2N+1}{4\pi} \varphi(r, t) P_N(\hat{\Omega}) \quad (5)$$

پس از اعمال این تقریب‌ها بر روی معادله‌ی ترابرد نوترون و در نظر گرفتن تقریب‌های دیگری مانند تقریب همسانگرد^۱ بودن چشمه‌ی نوترونی و همچنین استفاده از قانون فیک به معادله‌ی زیر می‌رسیم که موسوم به معادله‌ی پخش نوترون یک گروهی می‌باشد:

$$\frac{1}{v} \frac{\partial \varphi}{\partial t} - \nabla \cdot D(r) \nabla \varphi + \Sigma_a(r) \varphi(r, t) = S(r, t) \quad (6)$$

که در آن $D(r)$ ضریب نفوذ نوترون، $\Sigma_a(r) = \Sigma_t(r) - \Sigma_s(r)$ سطح مقطع جذب ماکروسکوپییک^۲ (cm^{-1}) و $\varphi(r, t)$ شار نوترون می باشد.

همان طور که اشاره شد برای رسیدن به معادله‌ی (۶) از قانون فیک نیز استفاده شده است. با نوشتن قانون فیک برای نوترون داریم:

$$J(r) = -D(r) \nabla \varphi(r) \quad (7)$$

که در آن $J(r, t)$ جریان نوترونی^۳ می باشد. این معادله شباهت زیادی به قانون فیک در انتقال جرم دارد. قانون فیک برای انتقال جرم به صورت زیر می باشد:

$$J(r) = -D(r) \nabla C(r) \quad (8)$$

که در آن $J(r)$ شار جرمی^۴، $D(r)$ ضریب نفوذ جرمی و $\nabla C(r)$ تغییرات غلظت می باشد.

^۱ isotropic

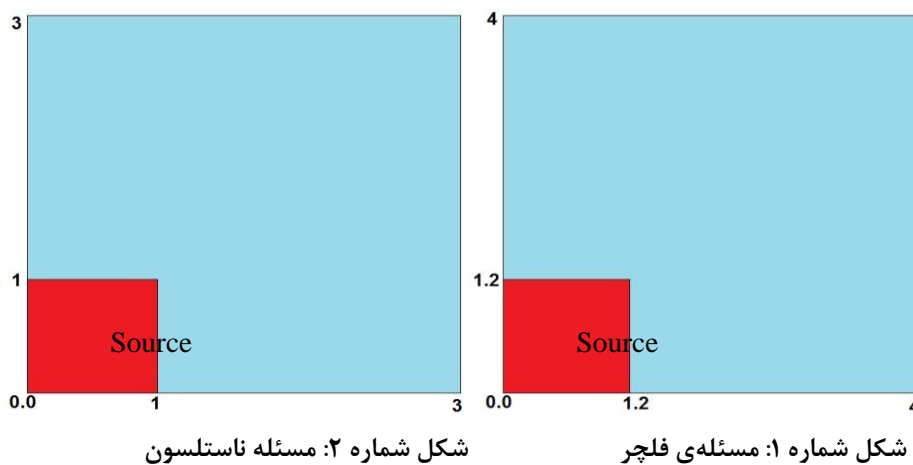
^۲ Macroscopic absorption cross section

^۳ Neutron current

^۴ mass flux

۳- تعریف مسئله

در این تحقیق به حل معادله‌ی ترابرد نوترون یک گروهی برای یک هندسه‌ی دکارتی دو بعدی همگن که یک چشمه‌ی همسانگرد درون آن قرار دارد، می‌پردازیم. بدین منظور از تقریب‌های P_3 و P_1 و روش المان محدود استفاده می‌نماییم. مسئله‌ی اول (فلچر)، یک مسئله‌ی یک گروهی دارای چشمه‌ی نوترونی است که هندسه‌ی آن در شکل شماره ۱ نشان داده شده است. هندسه‌ی مورد نظر یک ناحیه‌ی مربعی با ضلع ۴ سانتی‌متری می‌باشد که جاذب^۱ در آن به طور همگن توزیع شده است که یک چشمه‌ی نوترون ثابت با مساحت ۱/۲ سانتی‌مترمربع در گوشه‌ی آن قرار گرفته است. پارامترهای نوترونی برای هر ناحیه عبارتند از: $\Sigma_s = 0 \text{ cm}^{-1}$ و $\Sigma_r = 1 \text{ cm}^{-1}$. قدرت چشمه برابر با یک می‌باشد شرایط مرزی برای اضلاعی که در همسایگی چشمه قرار دارند، بازتاب^۲ و برای اضلاع دیگر، خلا^۳ می‌باشد. مسئله‌ی دوم (ناستلسون) نیز یک مسئله‌ی یک گروهی دارای چشمه‌ی نوترونی است که هندسه‌ی آن در شکل شماره ۲ نشان داده شده است. هندسه‌ی مورد نظر یک ناحیه‌ی مربعی با ضلع ۳ سانتی‌متری می‌باشد که جاذب در آن به طور همگن توزیع شده است که یک چشمه‌ی نوترون ثابت با مساحت ۱ سانتی‌مترمربع در گوشه‌ی آن قرار گرفته است. پارامترهای نوترونی برای ناحیه بیرونی $\Sigma_s = 0.5 \text{ cm}^{-1}$ و $\Sigma_r = 1 \text{ cm}^{-1}$ و برای ناحیه‌ای که چشمه درون آن قرار دارد $\Sigma_s = 0.25 \text{ cm}^{-1}$ و $\Sigma_r = 1 \text{ cm}^{-1}$ می‌باشد و توان چشمه^۴ برابر با یک می‌باشد شرایط مرزی برای تمامی اضلاع، بازتاب می‌باشد.

۴- نتیجه‌گیری

برای حل این مسائل از ماژول‌های BIVACT موجود در کد DRAGON استفاده شده است. شبکه بندی اولیه‌ی مسئله‌ی فلچر به صورت 20×20 و مسئله‌ی ناستلسون به صورت 12×12 می‌باشد. به منظور محاسبه‌ی شار نوترون در

^۱ absorber

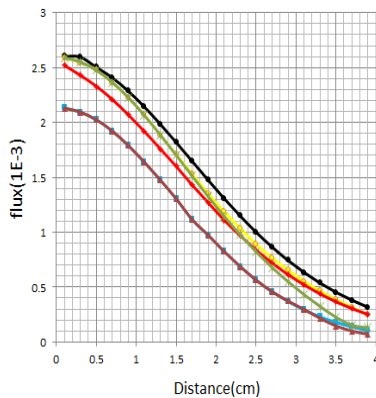
^۲ reflective

^۳ vacuum

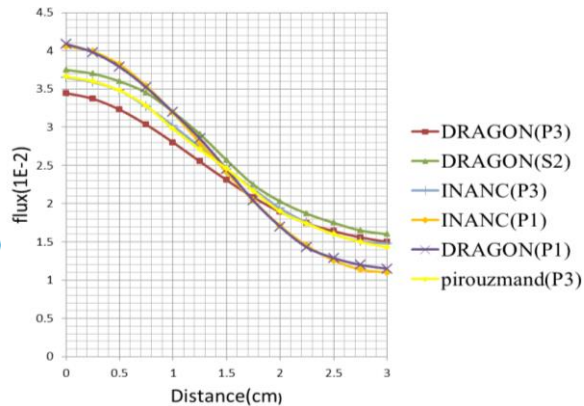
^۴ Source strength

19 th Iranian's Nuclear Conference

هریک از سلول های محاسباتی^۱ ایجاد شده، از روش المان محدود خطی و تقریب چندجمله‌ای‌های لژاندر استفاده شده است که در اینجا تقریب‌های P_۱ و P_۳ بکار رفته اند. در مورد مسئله‌ی ناستلسون از ماژول SNT نیز استفاده شده است که از روش گسسته‌سازی SN به منظور گسسته سازی فضایی و زوایه‌ای معادله استفاده می‌کند. در اینجا از S_۲ استفاده شده است. برای مسئله‌ی ناستلسون شارهای بدست آمده در y=۳ cm و در فواصل مختلف از محور x در شکل شماره ۳ و برای مسئله‌ی فلچر شارهای بدست آمده در y= ۳/۹ cm و در فواصل مختلف از محور x در شکل شماره ۴ نمایش داده شده است و همان طور که نتایج نشان می‌دهد شار بدست آمده بوسیله‌ی کد DRAGON مطابقت خوبی با نتایج بدست آمده بوسیله‌ی اینانس و پیروزمند دارد. از طرفی در مورد مسئله‌ی فلچر با توجه به نتایج بدست آمده از حل دقیق مشاهده می‌شود که دقت تقریب P_۳ بیشتر از تقریب P_۱ می‌باشد. از آنجایی که این کد قابلیت تحلیل هندسه‌های سه بعدی را نیز دارا می‌باشد، می‌توان از آن برای حل مسائلی که هندسه‌ی سه بعدی دارند استفاده نمود و نتایج را با کارهای مشابه انجام گرفته مقایسه نمود.

شکل شماره ۴: شار کل در y=۳,۹ cm برای مسئله‌ی فلچر

شکل شماره ۳: شار کل در y=۳ cm برای مسئله‌ی ناستلسون

فهرست علائم

D	ضریب نفوذ نوترون، $\frac{cm^2}{s}$
S	توان چشمه، $\frac{n}{cm^3 \cdot s}$
ϕ	شار، $\frac{n}{cm^2 \cdot s}$
Σ_t	سطح مقطع ماکروسکوپیک کل، cm^{-1}

مراجع

- [۱] INANC, F. ROHACH, A. F., “a nodal solution of the multigroup neutron transport equation using spherical harmonics”, Ann. Nucl. Energy, ۱۵, ۱۹۸۸
- [۲] Pirouzmand, A. Hadad, K., “Cellular neural network to the spherical harmonics approximation of neutron transport equation in x–y geometry. Part I: Modeling and verification for time-independent solution”, Annals of Nuclear Energy ۳۸, ۲۰۱۱
- [۳] Marleau, G. Hebert, A. Roy, R., A user guide for DRAGON Version ۴. Report IGE-۲۹۴, Institut de genie nucleaire, Ecole Polytechnique, ۲۰۱۱
- [۴] Duderstadt, J., Hamilton, L., Nuclear Reactor Analysis, JOHN WILEY & SONS Inc. chapter ۴، ۱۹۸۷